

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 11 -05- 2021			Prilog
e-mail	eojn	neposredno	postor.
KLASA:	UP/II-034-02/21-01/22		
URBROJ:	354-01/20-7		
Poslovni broj: UsII-105/21-7			

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Biserke Kalauz predsjednice vijeća, Mire Kovačić i Gordane Marušić-Babić članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika – specijaliste Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja C&T. Minor Islands d.o.o. Rijeka, kojeg zastupa opunomoćenik Miran Maćešić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Maćešić i suradnici d.o.o., Rijeka, Đure Šporera 2, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje Agencije za obalni linijski pomorski promet, Split, Antofagaste 6, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 19. travnja 2021.

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/21-01/22, urbroj: 354-01/20-7 od 5. veljače 2021.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

- Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja C&T Minor Islands d.o.o. Rijeka, kao neosnovana i odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka (točka 1. i točka 2. izreke).
- Tužitelj je protiv osporenog rješenja podnio tužbu u kojoj opisuje tijek postupka i u bitnom navodi da je na dokumentaciju o nabavi podnio žalbu koju je tuženik rješenjem od 11. prosinca 2020. odbio, te je protiv tog rješenja pokrenut upravni spor. Nastavno na odluku tuženika naručitelj je dana 24. prosinca 2020. objavio Obavijest o ispravku poziva na nadmetanje kojim je izmijenio rok dostave ponude i javnog otvaranja ponuda na 13. siječnje 2021., a dana 29. prosinca 2020. naručitelj je poslao Obavijest o izmjenama ili dodatnim informacijama (ispravak) koja je objavljena 30. prosinca 2020. S tom obaviješću je određen novi rok za dostavu ponuda i datum javnog otvaranja ponuda pomaknut je na 25. siječnja 2021. Navodi dalje da je 11. siječnja 2021. podnio žalbu u odnosu na sadržaj Obavijesti o ispravku,

a tuženik je osporenim rješenjem odbio žalbu stoga je pokrenuo tužbom predmetni upravni spor. Smatra da je pogrešan navod tuženika da nije u smislu članka 403. Zakona o javnoj nabavi dokazao na koji ga način produženi rok za dostavu ponuda onemogućava u pravovremenom podnošenju ponude, jer je u žalbi detaljno izložio koje dodatne radnje (koje se ne primjenjuju na domaće brodare) morao poduzeti da bi podnio cjelovitu ponudu. Poziva se na odredbu članka 4. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi koji između ostalog propisuje načelo jednakog tretmana i s tim u vezi upućuje na Odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I/4634/2013 od 10. srpnja 2018. te ponovno ukazuje na žalbene navode oko trajanja procedure pribavljanja potvrde o tehničkoj podobnosti od Ministarstva mora. Slijedom navedenog smatra da je stav tuženika pogrešan i činjenično stanje je pogrešno utvrđeno. Nadalje, navodi da unatoč tome što tuženik navodi da je predmet izmjene natječajne dokumentacije Dio I i to da je u Obrascu 2 dodana napomena da se prijevoz ne naplaćuje vozačima autobusa i dana je napomena na cijenu prijevoza bicikla, najvažnija stavka postupka javne nabave je visina ponude i brod za obavljanje usluga. U tom pravcu ističe da u vrijeme objave izmjena natječajne dokumentacije i objave obavijesti o ispravku nije znao u odnosu na koje, od četiri broda za koje je podnio zahtjeve, će Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture izdati potvrde o tehničkoj podobnosti. Smatra da sve dok ponuditelj u postupku nema konačnu odluku o brodu kojim će se natjecati za pojedinu liniju (kapacitet putnika, vozila, brzina itd.) ne može imati niti konačnu ponudu u ekonomskim i matematičkom dijelu. Stoga smatra da je bio onemogućen u pravovremenom podnošenju ponuda zbog nedovoljno produženog roka za dostavu ponude, a to je u vezi s izmjenama Dijela I Obrasca 2 natječajne dokumentacije. Stoga smatra i da osporeno rješenje pogrešno utvrđuje da je produženje roka za dostavu ponuda u duljini najkraćeg zakonskog roka u skladu s člankom 240. stavkom 2. Zakona o javnoj nabavi, jer je tim člankom propisana samo donja granica rokova. Stoga smatra da je osporenim rješenjem pogrešno primijenjeno materijalno pravo i to članak 240. u vezi s člankom 227. Zakona o javnoj nabavi. Slijedom iznijetog predlaže usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti rješenje tuženika te traži naknadu troška sastava upravne tužbe.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbenom zahtjevu i predlaže ga odbiti iz razloga koji su navedeni u obrazloženju osporenog rješenja. Ističe da je pobijanim rješenjem odlučivano o žalbi tužitelja od 11. siječnja 2020., i u skladu s odredbom članka 406. Zakona o javnoj nabavi, odlučivano je o zakonitosti produljenja roka za dostavu ponuda, a povodom izmjene dokumentacije o nabavi od 29. prosinca 2020., konkretno Dio I Dokumentacije o nabavi. Poziva se na odredbe članka 406., 403. i 404. Zakona o javnoj nabavi, te smatra da na temelju utvrđenog činjeničnog stanja odnosno činjenice da je rok za dostavu produžen putem osporavane Obavijesti o ispravku objavljenoj dana 31. prosinca 2020. a vezano uz Izmjene u Obrascu 2 dijela I Dokumentacije o nabavi tužitelj nije u smislu članka 403. u žalbenom postupku dokazao na koji način produženi rok za dostavu ponuda, a koji je određen zbog i u svezi s izmjenom dijela I Dokumentacije o nabavi, tužitelja onemogućava u podnošenju ponude. Nadalje, navodi da je tužitelj u žalbi zapravo osporavao inicijalno određeni rok za dostavu ponuda s obrazloženjem da dokaz koji

je određen u II Dijelu inicijalne Dokumentacije o nabavi onemogućuje tužitelja u podnošenju žalbe. Dakle, tužitelj je žalbom osporavao rok koji je određen osnovnom dokumentacijom o nabavi u vezi uvjeta i zahtjeva iz osnovne dokumentacije, a ne rok koji je određen s obzirom na izmjene Dokumentacije o nabavi. Smatra da u ovoj fazi postupka javne nabave tužitelj ne može osporavati inicijalno određen rok za dostavu ponuda, odnosno uzimajući u obzir njegove izmjene ukupno određenog roka sa svim produženjima, već obzirom da osporava ispravak objave od 31. prosinca 2020. može osporavati isključivo produženje roka i u tom smislu dokazivati na koji način produženi rok od 12 dana utječe na izradu njegove ponude, a s obzirom na izvršene izmjene Dokumentacije o nabavi. Ističe i da tužitelj tek sada u tužbi iznosi navod da su izmjene dijela I Dokumentacije o nabavi (napomena da se prijevoz ne naplaćuje vozačima autobusa i putnicima u autobusu) takve naravi da onemogućuju pripremu i dostavu prilagođenih ponuda u roku od 12 dana. Stoga smatra da takav tužbeni navod predstavlja nedozvoljenu novotu jer tužitelj ga nije isticao u žalbenom postupku. Napominje i da je tužitelj u istom postupku javne nabave izjavio žalbu i na osnovnu dokumentaciju o nabavi u kojoj je osporavao inicijalno određeni rok za dostavu ponuda a s obzirom na uvjete i zahtjev iz osnovne dokumentacije o nabavi. Žalba je odbijena, a presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-48/21 od 23. veljače 2021., odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje toga rješenja, odnosno sud je potvrdio zakonitost prvotno određenog roka za dostavu ponuda. Ističe i da je zbog stalnog ulaganja žalbi tužitelja prvotni rok bio već nekoliko puta produljen te je od objave poziva na nadmetanje pa do sadašnjeg određivanja roka za dostavu ponude (4. ožujka 2021.) ukupno proteklo 111 dana. Predlaže tužbu u cijelosti odbiti.

4. Zainteresirana osoba Agencija za obalni linijski pomorski promet (naručitelj) u odgovoru na tužbu protivi se svim navodima tužitelja u tužbi za koje navodi da su netočni i paušalni. U bitnom ističe da je produljenje roka za dostavu ponuda određeno u skladu s odredbama Zakona o javnoj nabavi, osobito imajući u vidu da je povod tom produljenju roka izmjena dokumentacije za nadmetanje (dio I) u dijelu napomene ispod cjenika. Smatra da obzirom na takav povod – napomena u obrascu cjenika produljenje roka od 12 dana je i više nego adekvatno. Slaže se za zaključkom tuženika da obzirom da tužitelj osporava ispravak objave od 31. prosinca 2020. može se žaliti isključivo u odnosu na produženje roka i u tom smislu dokazivati na koji način produženi rok od 12 dana utječe na izradu njegove ponude. U odnosu na navod tužitelja glede potvrde o tehničkoj podobnosti koju izdaje nadležno tijelo ističe da to ne može biti predmet niti žalbe niti tužbe izjavljene u odnosu na rok produljenja kao i rezultat izmjena obrasca ispod cjenika u dokumentaciji za nadmetanje. Nadalje, ističe da je nesporna obveza tužitelja da za brod strane državne pripadnosti ishodi potvrdu da je tehnički podoban obzirom na Pravilnik o uvjetima za obavljanje pomorske kabotaže u RH, a koju dokumentaciju je zainteresirana osoba dužna zatražiti postupajući po odredbama Zakona o prijevozu u linijskom i povremenom obalnom pomorskom prometu, a koja upućuje u članku 13. stavku 4. na Pravilnik o uvjetima koje mora ispunjavati brod i brodar za obavljanje javnog prijevoza u linijskom obalnom pomorskom prometu ("Narodne novine", 26/14.) te citira odredbe

navedenih propisa kao i Pravilnika o kabotaži. Navod kako su najvažnije stavke postupka javne nabave „visina ponude i brod za obavljanje usluge“ nema nikakvih dodirnih točaka sa predmetnim postupkom kao niti sa navodom da bi bio „onemogućen“ u pravovremenom podnošenju ponuda zbog nedovoljno produženog roka za dostavu ponuda. Ističe da tužitelj ničim ne dokazuje da su određivanjem, produljenja roka za dostavu ponuda od 12 dana povrijeđene odredbe članka 240. i članka 227. Zakona o javnoj nabavi. Slijedom iznijetog predlaže odbiti tužbu u cijelosti.

5. U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) odgovor tuženika dostavljen je tužitelju i zainteresiranoj osobi.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je odbio žalbu tužitelja, a za takvu odluku je dao valjane razloge i iscrpno, te argumentirano obrazloženje, koje je utemeljeno na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni materijalnog prava.

8. Prilikom donošenja odluke ovaj Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, kao i očitovanje stranaka koje su sudjelovale u upravnosudskom postupku, te na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a) utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Iz podataka spisa predmeta kao i obrazloženja rješenja tuženika proizlazi da je zbog izmjene dokumentacije o nabavi od 29. prosinca 2020. naručitelj produžio rok za dostavu ponuda te je objavio Obavijest o ispravku dana 31. prosinca 2020. U navedenoj obavijesti o ispravku broj objave: 2020/S F14-0046415 produžen je rok za dostavu ponuda s 13. siječnja 2021. na 25. siječnja 2021.

10. Na navedenu Obavijest o ispravku tužitelj je podnio žalbu koja se sadržajno odnosi na izmijenjeni rok za dostavu ponuda a koju žalbu je tuženik odbio osporenim rješenjem pozivajući se na odredbu članka 403. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", 120/16. – dalje: ZJN 2016.) i obrazloženjem da tužitelj u smislu navedene odredbe nije dokazao na koji način produženi rok za dostavu ponuda a koji je određen zbog izmjene u Obrascu 2 dijela I dokumentacije o nabavi, onemogućava tužitelja u pravovremenom podnošenju ponude. Pozivajući se dalje na odredbu članka 240. ZJN 2016, a prema kojoj je odredbi javni naručitelj obavezan produžiti rok za dostavu ponuda razmjerno važnosti izmjene najmanje za 10 dana smatra da je produženi rok od 12 dana dat u konkretnom ispravku obavijesti u skladu s navedenim člankom Zakona.

11. Prema odredbi članka 403. stavak 1. ZJN 2016 svaka stranka dužna je iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju.

12. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja i prema ocjeni ovoga Suda tuženik je dao valjane razloge zbog kojih žalbene navode tužitelja smatra neosnovanim a zbog čega je pravilno odbio žalbu tužitelja. Postupajući po službenoj dužnosti na temelju članka 404. ZJN 2016 osobito u odnosu na utvrđenje bitnih

povreda postupka javne nabave zaključio je da takvih povreda izvan granica žalbenih navoda nije utvrdio.

13. Kako tužitelj u tužbi ne dovodi u sumnju pravilnost i zakonitost tuženikovih utvrđenja već u bitnom i prema ocjeni ovoga Suda ustraje na inicijalno prekratkom roku za dostavu ponuda zbog potrebe dostave potvrde o tehničkoj podobnosti odnosno dokumentaciji koji nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari i donošenja drugačije odluke to ovaj Sud ocjenjuje da prigovori iz tužbe nisu odlučni za ocjenu zakonitosti tuženikovog rješenja.

14. Tuženik je dao valjano obrazloženje razloga zbog kojih je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

15. S obzirom da tužitelj nije uspio u ovom sporu, to u smislu odredbe članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) nema pravo na naknadu troškova spora pa ovaj zahtjev nije osnovan.

16. Trebalo je stoga na temelju odredbe članka 57. stavak 1. i članka 79. stavak 6. ZUS-a odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 19. travnja 2021.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić
Tanja Nemčić